

ה"ת 37582/02/19 - כוכב ירושלים לעבודות עפר ופיתוח בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 37582-02-19 כוכב ירושלים לעבודות עפר ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט אורן סילברמן
מבקשים כוכב ירושלים לעבודות עפר ופיתוח בע"מ
נגד מדינת ישראל
משיבים
החלטה

מבוא וטענות הצדדים

1. המבקשת עתרה בבקשה דנן להשבת משאית מ.ר. 72-958-67 אשר נתפסה על ידי המשיבה.
2. המבקשת טענה כי נהג הרכב נתפס ולאחר בדיקה שוחרר להמשך נסיעה. מאוחר יותר נעצר במחסום מזמוריה בטענה כי הוא נמלט מכוחות הביטחון. הנהג שוחרר לאחר חקירה והמשאית נתפסה לתקופה של 30 יום. לאחר חלוף הימים פנתה המבקשת לשחרר את רכושה אך נטען בפניה כי המשאית איננה תפוסה וכי המשיבה איננה יודעת את מיקומה.
3. בתשובה לתגובה טענה המשיבה כי המשאית תפוסה על ידה בהתאם להוראות סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) בחשד לביצוע עבירות על צו העברת טובין (מס 1252), תשמ"ח - 1988, איסור לכלוך והשלכת פסולת על פי סעיפים 2 ו-4 לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד - 1994, מטרד לציבור על פי סעיף 215(א)(ב) והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ניהול עסק ללא רישיון כדין והכנסת פסולת בנין לתחומי יו"ש ללא היתר. המשיבה טענה כי נסיבות תיק החקירה מלמדות על חשד סביר בנוגע לביצוע העבירות וגם פירטה את מהות העבירות הנטענות והשפעתן על הסביבה. המשיבה הפנתה לפסיקה אשר מצדיקה לשיטתה את המשך תפיסת המשאית על ידה. לפנים משורת הדין הסכימה המשיבה לשחרר את המשאית בתנאים שפורטו בסעיף 24 לתגובה.
4. משלא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות על תנאים לשחרור המשאית נערך דיון בבקשה ביום 06.03.19.
5. בהתאם להחלטתי הגישה המשיבה לתיק הערכת שווי המשאית על פי מחירון לוי יצחק וממנו עולה כי שווייה של המשאית 105,750 ₪. כמו כן נטען כי למשאית מחוברים ששויים כ- 50,000 ₪.
6. המשיבה התנגדה להערכת השווי האמורה וטענה כי שווי של התפוס עמד על סך של 95,000 ₪ בלבד וללא כל מחוברים. הוסף על ידה כי לכל היותר מדובר בעבירת קנס ואין הצדקה להמשך התפיסה.
7. לאור המחלוקת הורתי על הגשת מחירון לוי יצחק וממנו עלה כי שווי הרכב על פי המחירון הינו 89,000 ₪.

דין והכרעה

8. בהתאם להוראות הדין והפסיקה תכליות התפיסה מגוונות - תכלית מניעתית בנוגע לחפץ אשר משמש לביצוע עבירה; תכלית ראייתית בנוגע לחפץ אשר עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; תכלית של חילוט אם מדובר בחפץ שנעשה בו שימוש לשם עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או כאמצעי לביצועה (ר' רע"פ 7600/08 **אברם נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו)).
9. הרף הראייתי הנדרש, הן לתפיסת חפץ והן להמשך החזקה בו, הוא קיומו של חשד סביר כי נעברה עבירה וכי מתקיימת אחת העילות המנויות בסעיף 32 לפקודת החיפוש.
10. באשר לתפיסת רכוש בשלב חקירה לצורך הבטחת חילוט נקבע כי יש לאזן בין הזכות הקניינית של החשוד לבין הבטחת התכלית של שימור מצבת נכסי החשוד למטרות התפיסה כאמור (ר' בש"פ 6529/10 **דודו מגידש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו); עפ 5763/12 **מדינת ישראל נ' יורם בן יהודה בן יעיש** (פורסם בנבו); בע"מ (מרכז) 16453-09-17 **יגמור סאמר נ' מדינת ישראל - מחלקת חקירות מכס ומע"מ** (פורסם בנבו)).
11. אין מחלוקת כי בנסיבות דנן תפיסת המשאית איננה נדרשת לשם תכלית ראייתית. כך גם מאשרת נציגת המשיבה בדיון.
12. אולם, קיים חשב סביר, ואף למעלה מכך, כי העבירות בוצעו והמשאית הינה חלק מרכזי, ואולי בלעדי, בביצוע העבירות.
13. בהקשר זה אפנה למסמכים בתיק החקירה אשר סומנו על ידי 1, 3, 4-6 ו-9-12. ויודגש, חומרי החקירה האמורים מבססים חשד ברמה גבוהה לביצוע העבירות המיוחסות.
14. זאת ועוד. נהג הרכב היה מעורב בעבירות קודמות והינו גם אחיו של הבעלים של המבקשת. יש גם בכך לחזק ולהצדיק את המשך התפיסה כמבוקש. אפנה בהקשר זה למסמכים 2, 7, 8 ו-13 אשר מבססים גם את מעורבות הנהג בעבירות קודמות, גם את המקור לידיעה לכאורה של המבקשת על העבירות וגם את הקשר המשמעותי שבין הנהג לבין המבקשת.
15. אף על פי כן הפסיקה כבר הכירה כי גם בנסיבות בהן שימש רכב לביצוע עבירה אך התפיסה נדרשת בעיקר לשם חילוט עתידי בלבד, ניתן לאזן בין זכות הקניין לבין שמירת ערכי התפוס על ידי שחרור הרכב וקביעת תנאים מתאימים.
16. בנסיבות האמורות, לאור חומרת העבירות, עוצמת החשד הסביר והקשר שבין הנהג (מבצע עבירה חוזרת) לבין המבקשת, ומנגד שימוש ראשון במשאית לביצוע עבירה, יש הצדקה להורות שחרור המשאית אך זאת על פי התנאים אשר נקבעו בפסיקה בדרך שתבטיח חילוט עתידי, אם וככל שימשכו ההליכים.
17. בכל הקשור להפקדה הכספית הרי שעל פי הפסיקה זו נועדה להבטיח את יריד הערך של הרכב. בהתאם, סכום ההפקדה צריך להגזר משווי הרכב ללא התייחסות למחוברים, שאין הכרח כי גם לגבם קיימת בכלל ירידת ערך, ואף אם כן, לא באותו השיעור ככלי הרכב עצמו.

סיכום

18. לאור כל האמור אני מורה על שחרור הרכב בתנאים המפורטים להלן:
1. העמדת המשאית לרשות המדינה בכל עת על פי דרישה.
 2. עיקול המשאית ברישום במשרד הרישוי לטובת המדינה.
 3. איסור על ביצוע כל דיספוזיציה במשאית.
 4. המצאת פוליסת ביטוח מקיף שהמדינה הינה מוטב בה בתוקף ל- 180 יום.
 5. התחייבות עצמית של המבקשת וערבות צד ג' חתומה על ידי בעלי המבקשת על סך של 26,700 ₪.
 6. הפקדה בסך של 26,700 ₪.
19. זכות ערר כחוק.
20. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.
21. תיק החקירה ייאסף על ידי נציג רשות החוקרת מאולם בית המשפט.
- ניתנה היום, י"א אדר ב' תשע"ט, 18 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.